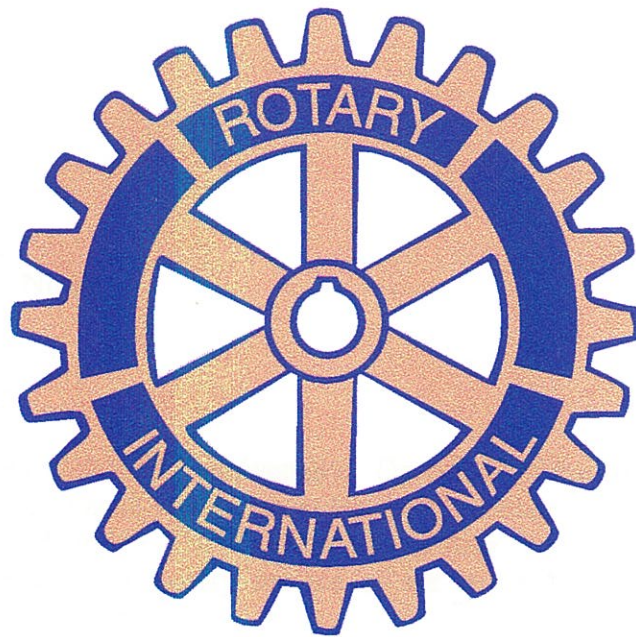

Tilhører Jonn Klæboe

Hadsel Rotary Klubb
Charter dato 16. oktober 1950
Distrikt 2770

50 år

ROTARY INTERNATIONAL

One Rotary Center
1560 Sherman Avenue
Evanston, IL 60201-3698 USA

FRANK J. DEVLYN
President, 2000-2001

October 2000

To the Members of the
Rotary Club of Hadsel, Norge

Dear Fellow Rotarians:

Congratulations on your club's 50th anniversary. On behalf of the Rotary clubs around the world, I am delighted to send you my most heartfelt greetings as you celebrate a half-century of fellowship and service. The achievements of your club over the last fifty years exemplify the very essence of Rotary service as we strive to advance international understanding, goodwill, and peace.

This year, as you celebrate this special anniversary, I ask you to focus on being proactive in all of your endeavors. Celebrate five decades of service through a proactive, continuing emphasis on Rotary International and Rotary Foundation initiatives. Use these initiatives to seek out new and greater service challenges for your club, and then go out and meet them.

Fifty years ago the charter members of your club became aware of the need for Rotary in your community, and they acted on that need. Now, as we begin this new century, I urge you to Create Awareness and Take Action in your mission to address the needs of your club, your community, and your world.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Frank J. Devlyn".

Frank J. Devlyn
President

FJD/gr

ROTARY INTERNATIONAL

En verdensomspennende serviceorganisasjon

3

1,2 mill. medlemmer i 156 land.

Rotary er en verdensomspennende serviceorganisasjon med nesten 1,2 mill. medlemmer i over 27.600 klubber i 156 land.

Verdens første rotaryklubb ble stiftet i Chicago, USA, 23. februar 1905. Grunnleggeren var den samfunnsengasjerte amerikanske advokat Paul Harris.

En rotaryklubbs virksomhet kan deles i fire områder:

1. Klubbtjenesten: Den er grunnlaget for alt rotaryarbeid og er særdeles viktig for trivsel, kameratskap, klubbfølelse og utvikling av god rotaryånd, dvs. å gagne andre mennesker gjennom å lære våre medmennesker å kjenne.
2. Yrkestjenesten: Dette er den opprinnelige og grunnleggende ide i Rotary med det formål å høyne den etiske standard i alle yrker ved å stille høye etiske krav til oss selv og i vårt yrke og samfunnsliv.
3. Samfunnstjenesten: Den enkelte rotaryaner skal være både samfunnsorientert og samfunnsbevisst, og klubben skal engasjere seg aktivt for å påvirke samfunnet i positiv retning.
4. International tjeneste: Arbeid for internasjonal forståelse og fred gjennom vennskap over landegrensene mellom mennesker fra alle yrker.

Det er i årenes løp utviklet forskjellige- artede og til dels meget betydelige prosjekter og hjelpeprogrammer verden rundt. Det dreier seg om forskjellige former for bistandsprogrammer, fra store

verdensomspennende prosjekter som Polio Plus til hjelp til enkeltmenneske.

Det internasjonale arbeid utføres hovedsakelig gjennom Rotary International og Rotary Foundation. Da det er det internasjonale arbeid som antagelig er minst kjent både blant våre medlemmer og samfunnet for øvrig, kan det være nyttig å nevne det viktigste:

Ungdomsutvekslingen: Årlig deltar rundt 9.000 ungdommer fra et 50-talls land i utviklingsprogrammene. Ett-års utveksling: Stipendiatene (16-18 år) får et studieopphold på ett år og er i denne tiden knyttet til en rotaryklubb i et annet land og studenten skal gå på vanlig skole i vedkommende land. Det forutsettes at den klubb som sender en student også skal ta imot og stå ansvarlig for en fra et annet land.

I 1997 mottok Hadsel RK en student fra Australia til ett års opphold hos oss, og vi sendte Marianne Johansen fra Stokmarknes til Australia. Hun har senere hatt et studieår i USA og studerer nå økonomi ved universitet i Sidney, Australia.

Sommerutveksling: Barn av rotarianere oppholder seg hos en familie i utlandet i 4 uker og deretter tar hun/han med seg tilbake en ungdom fra samme familie til opphold hjemme hos seg i 4 uker.

GSE – Group Study Exchange: 4 – 6 ukers opplæringsaktivitet i regi av Rotaryfondet med det formål å gi

internasjonal forståelse gjennom personlig kontakt mellom yngre yrkesaktive deltakere.

ROVE – Rotary Overseas Vocational Exchange: Gir unge mennesker mulighet til å arbeide innenfor sitt yrke i et annet land. Det kreves bakgrunn og yrkespraksis i vedkommende fag fra hjemlandet. Gjelder ungdom mellom 18 og 25 år.

Georgia-stipendiet: Her kan ungdom i alderen 18 – 24 år få studieopphold i ett år ved college eller universitet i staten Georgia, USA.

Handicamp Norway: En internasjonal sommerleier for fysisk funksjonshemmede og funksjonsfriske ungdommer i alderen 17 – 24 år. Leiren arrangeres hvert annet år og varer i 14 dager.

Rotary-fondet: Dette er Rotarys flaggskip. Fondet er organisert som en stiftelse i staten Illinois, USA. Fondet har som formål å oppnå verdensforståelse og fred gjennom internasjonale velgjørhets- og utdanningsprogrammer.

Fondet er bygd opp av årlige bidrag og testamentariske gaver.

Ved avslutningen av Rotaryåret 1995/96 hadde fondet en kapital på \$ 478.300.000,-. Aktivitetene samme år utgjorde \$ 63.600.000,-.

Den viktigste innsats de senere år kan nevnes **Polio Plus** - programmet som omfatter vaksinasjon mot polio, difteri, meslinger, kikhoste, stivkrampe og tuberkulose.

På verdensbasis er nå over 1 milliard barn poliovaksinert de siste 10 år etter dette programmet. Målet er at polio skal være utryddet i år 2000, og at dette resultat skal kunne bekreftes i år 2005 – som er Rotarys 100 årsdag.

Månedsbrev fra 1952:

07.07.: Presidenten ønsket velkommen til vårt første møte i det nye arbeidsår, og ønsket også vår gjest, Tore Kristoffersen, velkommen og gratulerte ham med Rotary-stipendiet samt eksamen som ferdig tannlege. Dette møte skulle etter kalenderen ha vært holdt i Stokmarknes, men ble etter uttalt ønske fra medlemmene lagt til Melbu for at medlemmene kunne få anledning å se fotballkampen mellom Melbu og et svensk lag umiddelbart etter møtet.

Månedsbrev fra 1954:

04.08.: Geir Knudsen refererte et par dagsaktuelle spørsmål om sammenhengen mellom hyppigheten av vold og publisitet om disse forhold var uheldige. Man måtte også ta hensyn til vedkommendes pårørende. Halten hadde heftet seg ved at 80 til 90% av nyhetsstoffet i avisene dreiet seg om forbrytelser eller det som var vondt i samfunnet. Det at en nabo hjelper sin neste, blir ikke tatt med.

27.10.: Sekretæren sakser fra en æret kollega: Møteprosenten er en indikator på klubbens effektive kameratskap og et mål for dens trivsel. Er du fornøyd din klubb? Er du fornøyd med ditt eget bidrag til klubbens trivsel?

10.11.: Tor Bergsmo minnet om at tidens løsen var solidaritet, opptre i flokk, ingen ved siden og ingen foran.

Hadsel Rotary Klubb fyller 50 år 16. oktober 2000

5

Medlemmer fra Hadsels næringsliv

De første medlemmer i Hadsel Rotary Klubb var følgende: (medlemmenes arbeidsgivere tas også med da dette illustrerer ganske godt de endringene som har skjedd i næringslivet i de siste 50 år.)

Olav Øyen, trykkeri, kontorrekv. med mer, Melbu

Torstein Øyen, do.

Thv. Pettersen, revisor, Fylkesskattestyret, Gulstad

Chr. Irgens, Vesterålens Kreditbank, Melbu

Gunnar Thornes, blikkenslager, Melbu

Alf Samuelsen, telegrafbestyrer, Melbu

Leif Salvesen, kontorsjef, Havlærfabrikken, Melbu

Bjarne Selnes, kontorsjef, Fram Oljeklæfabrik, Melbu

Olav Skare, Rex Gjestgiveri, Melbu

Roar Frederiksen, disponent, Erling Frederiksen & Co. A/S, Melbu

T. Alvær-Johannessen, direktør, Nordlands Forende Uldvarefabriker, Gulstad

P. Nordahl, Melbo bygningskommune, Melbu

Eivind Steinsvik, advokat, Melbu

Hans Brox, kontorsjef, Statens fryseri, Melbu

Einar Nyberg, rektor, Landbruksskolen, Melbu

Einar Kristoffersen, disponent, Fram Oljeklæfabrik, Melbu

Fridtjof Solem, Vegkontoret, Stokmarknes

Ivar Bergsmo, trelast og trevarefabrikk, Stokmarknes

Ragnar Falck, skipsinspektør, VDS, Stokmarknes

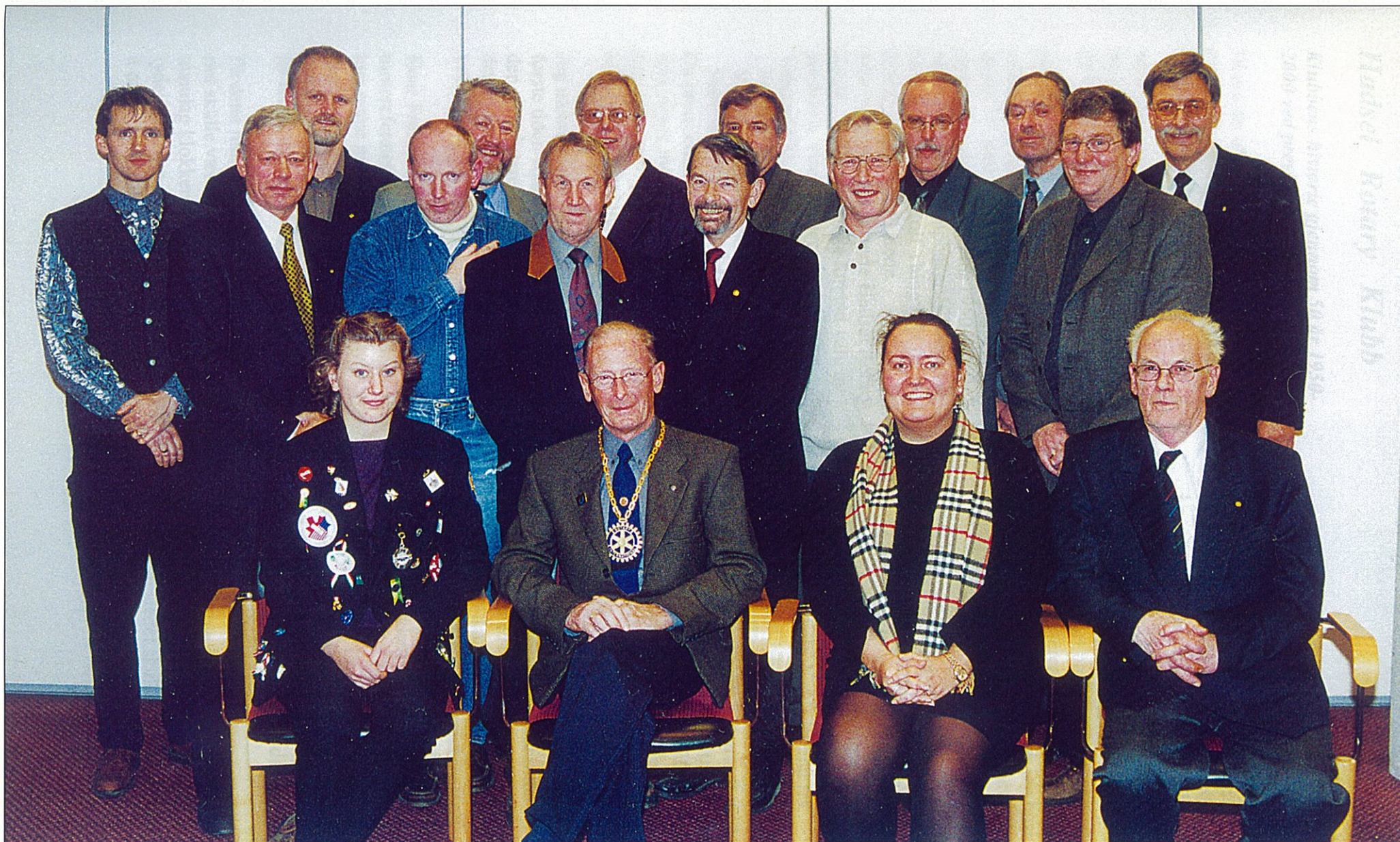
Arne Linde, rektor, Stokmarknes middelskole, Stokmarknes

Kaare Haug, trafikksjef, VDS, Stokmarknes

Månedsbrev fra 1954.

01.12.: Presidenten ga deretter ordet til Tor Bergsmo som med humor og meget underholdende tok oss med på en vinters tømmersdrift. I løper av en halvtime ga han oss en livfull skildring av livet i skogen, de strabaser, men også de gleder som følger med dette slitsomme yrke. Hans aktelse og beundring – vi kan gjerne si kjærlighet – for skogskarene var helt påtagelig, og slik som det hele ble fremført kunne nesten noen hver av oss ønske å bli skogskar for en kortere eller lengere tid.

*Selv livets hverdag
kan skinne av helg
når man bare
tar rett imot den.*

Hadsel Rotary Klubb 30. oktober 2000

1. rekke fra venstre: Darcie Greenland, utvekslingsstudent, Jon Klæboe, Grete Rosbach og John Kristiansen.
2. rekke fra venstre: Torbjørn S. Johnsen, Svein-Olav Elvegård, Karl Sørmo, Tore Torkildsen, Fred Odin Bruun og Martin Bjørnå.
3. rekke fra venstre: Tom Holdø, Geir Brokstad, Ole Rist, Olav Holten, Jan Nilsen, Jacob Norman Jacobsen, Sigurd Lund og Lauritz Ellingsen. Følgende medlemmer hadde fravær: Tor Bergsmo, Svein Johnsen, Ken Karlsen, Ludvig W. Karlsen, Rose Lind og Ola Stavseth.

Hadsel Rotary Klubb

7

Klubbens historie gjennom 50 år 1950-2000 ved presidenten, Jonn Klæboe

Historien til Hadsel Rotary Klubb begynner jo egentlig den 16. oktober 1950, som er klubbens charterdato.

Men som alle historiske hendinger så er det en liten historie før historien. For vår del gjelder det opptakten til det hele.

Det første dokument for klubben er et referat ført i penn av Roar E. Frederiksen, datert 15. juni 1950. Jeg refererer fra dette: "Fredag den 9. juni 1950 holdtes møte på Melbu Dampbakeri's konditori hvor bl.a. megler Rolf Thingvold fra Bodø Rotary Klubb var til stede.

Man ble enige om å starte Hadsel Rotary Klubb og der ble straks foretatt valg av president, visepresident og sekretær.

Valgene fikk følgende utfall:

President: Olav Øyen, Melbo

V.president: Ing. Solem, Stokmarknes

Sekretær: Roar E. Frederiksen, Melbo

Da presidenten f. t. er ute på reise, kan en ikke regne med at de ordinære møter kan begynne før 10. juli d. å. Det vil da i god tid komme nærmere innkallelse."

Jeg mener ganske bestemt at det er den første tiden som i historisk sammenheng er den mest interessante i dag, og jeg finner det derfor ganske nødvendig å dvele noe ved denne.

Roar Frederiksen fikk rett da han i møterefertatet den 15. juni skrev at "en ikke kan regne med at de ordinære møter kan begynne før 10. juli", for akkurat på denne datoen hadde man sitt første ordinære møte på Konditoriet på Melbu klokken 19.30.

På dette møtet ble det bestemt at Konditoriet skulle være møtested på Melbu hver mandag klokken 19.30, men det er ganske tydelig at man allerede ved oppstarten fant å måtte tekkes de møtende fra Stokmark-

nes med et alternativt møtested. I referatet fra møtet om denne saken uttrykkes følgende: "Det ble gitt noen medlemmer i oppdrag å finne et høvelig sted på Stokmarknes. Møtene kommer til å bli avholdt vekselvis en måned på hvert sted." Man foretok ellers på dette møte noen lykkelig valg idet banksjef Irgens ble valgt til klubbens kasserer og skolebestyrer Linde til seremonimester. Slik jeg husker begge disse, spesielt Linde, så måtte dette være å betrakte som "det lykkelige valg".

Kontingent for klubben ble fastsatt. President Øyen foreslo en startkontingent på 50 kroner + 30 kroner som halvårskontingent. Dette ble enstemmig vedtatt.

Vesteraalens Avis hadde referat fra charterfesten og jeg tar med noe av det som ble skrevet: "Hadsel Rotary Klubb holdt en meget vellykket charterfest på Rex hotell lørdag. Ca. 40 deltok på festen, deriblandt en del innbudte. Tilstede var også guvernøren, avd. ing. i Telegrafverket, Sigvall Jorfald, megler Rolf Thingvold, og buntmaker Aage Lund, Bodø.

President Øyen ønsket velkommen og sekretær Roar Frederiksen ga en liten historikk om dannelsen og de vanskelighetene som møtte Aage Lund og Rolf Thingvold da de arbeidet med å stifte klubben. Klokken 19.00 gikk man til et festdekket bor der realskolebestyrer Linde var toastmaster. Det vekslet med taler ved bordet og til slutt takket sorenskriver Rode for maten. Festen fortsatte i den beste stemning utover kvelden og dansen gikk livlig over tilje."

På møtet den 17. juli bestemte man at neste møte skulle holdes på Stokmarknes den 24. og at møtestedet skulle være på Prome-

nadekafeèn. Møtetidspunktet ble satt til kl. 17.45 slik at medlemmene fra Melbu kunne dra med buss klokken 17.15 og tilbake fra Stokmarknes klokken 19.00.

På det første "Stokmarknes-møtet" holdt ingeniør Solem foredrag om "Veiene i Vesterålen". Iflg. referenten så ble foredraget påhørt med den største interesse, og "som gav oss alle en liten forsmak på hva vi kan vente oss av interessante foredrag i klubben". Ingeniør Solem lovet å gjenta sitt foredrag senere.

I møtet den 28. august i 1950 kåserte assurandør Falch om "Assuranse til sjøs". Deretter ble man enige om at man ukentlig skulle alternere mellom møtestedene Melbu og Stokmarknes. Klubben var også invitert til et Intercitymøte som skulle holdes i Narvik den 23. september og i det etterfølgende møtet den 4. september ble det opplyst at det enda "var to ledige plasser i herr Nordahls bil, så det er ganske tydelig at flere av klubbens medlemmer dro til dette møtet. I dette "4.-september-møtet" uttrykkes det også i referatet at "Herrene Bergsmo, Kristoffersen og Nyberg ble enstemmig valgt til direktører i styret". Jeg har ikke på noen måte klart for meg hva disse ærestitlene innebærer.

Referatet fra dette møtet gir også opplysning om at herr Nyberg i det neste møtet skulle holde yrkesforedrag med tittelen "Den nye landbruksskolen i Vesterålen". Uten at jeg er sikker i min sak, så synes jeg å huske at man da hadde tre alternative plasser å legge skole til. Det var ved Melbu Hovedgård, Hadsel prestegård eller Kleiva. Da Nyberg holdt foredraget sitt syntes konklusjonen klar: Stedet ble Kleiva.

Det var vel i den første tiden som det også er i dag, klubbens medlemmer var svært opptatt av "de nære ting", - det som rører seg i nærområdet. Den gangen var sannsynligvis på mange måter mer spennende og kanskje mer uforutsigbar enn forandringene som i dag omgir oss. En verdenskrig var slutt for få år siden. Man skulle reparere det gamle samtidig som der stod nye og ukjente utfordringer foran folk - ikke minst i yrkeslivet for Rotarys medlemmer. Det som er spesielt interessant å merke seg er at samtidig som man fant nødvendigheten av å utvikle hverandre gjennom et lokalt medlemskap i Rotary-bevegelsen, så var man også svært opptatt av å møtes utover nærgrensene. Av referatene fra den første tiden fremgår det helt tydelig at man hadde en nær og god kontakt mellom flere klubber, spesielt innenfor Nordland fylke. Det var så menn ikke mange klubber dengangen, men de visste helt klart av hverandre og dyrket denne sameksistensen.

Jeg har trodd at historien om Hadsel Rotary Klubb i stor grad ville bli påvirket av alderen på klubbens medlemmer. Denne tanken har jeg måttet gå bort fra og ved å ha lest gjennom styre- og møteprotokollene fra begynnelsen av 1950 og frem til i dag, så er jeg blitt overbevist om at det er tidsepokene og de omveltningene som har skjedd så vel lokalt som eller i storsamfunnet som omgir oss, som i størst grad har påvirket klubbens drift.

Da man startet klubben så var det nok kameratskapsånden og samholdet som overskygget det meste. I en rapport fra møte den 4. desember 1950 uttrykkes det at neste møte blir på Melbu med damer. "Vi vil gjerne at damene skal få et lite inn-

blikk i hva Rotary er og at alle skal få anledning til å lære hverandre nærmere å kjenne.”

I løpet av 1950-årene gikk man så langt i dette med å bli nærmere kjent med hverandre, at man ført luftet spørsmålet om å gå over fra Dis til Dus! Deretter bestemte man at som et viktig bidrag til å være gode venner og kamerater, så var en modernisering av tiltaleformen ikke å forakte.

Ja, det første møtet der man hadde damene med seg, det var julemøtet 11. desember 1950. Presidenten uttrykte sin store glede over at damene var kommet til møtet. Talen for damene ble holdt av herr Linde som i humoristiske ord og vendinger talte til damenes pris. Damene var ikke dårligere og Inger Frederiksen kunne iflg. referatet gi svar på tiltale. Hun både refset og roset mannen mildt. Fortsatt iflg. referatet, så ble talen fremført på rim, og etter bifallet å dømme, så falt den i smak.

Man fortsatte i grunnen å ta godt vare på damene sine denne første tiden, og Linde var særlig pågående i så måte!

Da klubben hadde møte den 18. juni slo han til lyd for at medlemmene sammen med damene skulle foreta en utflukt i fellesskap i nærmeste fremtid. Det ville iflg. referatet styrke vennskapet og kameratskapet. Forslaget ble akseptert med den største interesse.

Jeg velger i fortsettelsen å følge de mest interessante trekkene for klubben gjennom møtereferatene i historien fremover.

Fra møtet den 5. mars 1951 hvorav det fremgår at man på denne tiden var svært opptatt at det nye begrepet barnehager.

Iflg. Linde så lå denne saken helt i dødvannet på Stokmarknes, mens man etter sakfører Steinsviks mening var kommet noe lenger på Melbu. Der hadde husmorlaget engasjert seg i saken. Einar Kristoffersen anbefalte klubbens medlemmer å få puffet på tiltaket på Stokmarknes.

I et møte den 5. november 1951 ble det foreslått at følgende medlemmer ble opptatt:

Chr. Stockinger jr.

Sokneprest Johannes Halten

Ingeniør Grimsø.

Forslaget om opptak ble enstemmig bifalt.

I møtet den 29. august ble medlemskontingenten foreslått satt til Kr. 150,- pr. år, og i møtet den 22. september ble man enige om å feire 10-årsjubileet og at det skulle inviteres gjester fra Sortland, Harstad, Svolvær, Bodø, Lødingen og Narvik RK. Festemiddagen ble satt til 22. oktober og menyen var følgende:

Coctail, rødvin, hetvin

Aspargessuppe

Dyrestek

Dessert: Multer og kaffe avec.

Pris pr. kuvert kr. 30,-.

Toastmaster: Jacobsen eller Røgler.

Antrekk: Festantrekk m/ rotaryknapp.

På møtet den 17. april 1963 ble det tatt opp en sak som har vært snakket side opp og side ned i ettertid. Herredsskogmester Angell fra Sortland kåserte om ”Skogplanting i Hadsel”. Kanskje for å døyve noe på den traumatiske saken om granskogplanting, foretok klubben den 11. september tur rundt Hadseløya med pensjonærer fra gamlehjemmet på Ekren. Hele 26 personer fra hjemmet var med på turen.

Hvis vi så hopper til 28. mai 1964 så ble det arrangert intercitymøte på Kleiva der det var medlemmer fra Lødingen, Sortland og Hadsel Rotary Klubb. Prost Bakken hadde programmet som hadde tittelen "Søkelys på Sør-Amerika". Den 18. august samme året var Lars Andreas Larssen gjest i klubben. Han hadde programmet denne dagen der han orienterte om Fredskontoret som han og hans daværende kone Sonja Lid drev i Stavanger.

På klubbens møte den 7. april 1965 hadde Arnold Reinholdtsen og Einar Kristofersen hovedprogrammet der de begge snakket om "Minner fra 9. april 1940".

På 1960-70 tallet hadde vi en rådmann i Hadsel som hadde vidsyn, meninger og ikke minst meningers mot. Det var Hartvig Waag, eller H. A. Waag – som var hans signatur. Han var i en rimelig lang periode medlem av rotaryklubben og satt sitt preg på møtene. Jeg har registrert at han hadde sitt yrkesforedrag i møtet den 12. januar 1966 og tittelen på foredraget var "Kommunens plass i dagens samfunn".

18. januar 1967 ble en merkelig dag for klubbens medlemmer. Referatet sier følgende: "Alt program ble avlyst da Olav Øyen ble syk ved ankomsten og døde i løpet av møtetiden".

Olav Øyen var en av initiativtakerne til start av klubben og han var dens første president.

I 1966/67 ble det startet opp med datasentral på Stokmarknes. Denne fikk iflg. referatet navnet "Datasentralen for Nord-Norge". Jeg mener å huske at man holdt til oppe i det gamle huset på oppe på Karihaugen (tidligere distriktslegebolig).

Trygdeetaten var bl. a. av kundemassen, og daglig leder for bedriften var en bror av Dag Jostein Fjærvoll. Jeg tror fornavnet hans var Steinar.

I august og september 1967 tok klubben seg tur i Hadseløyas fjellrike. 23. august var vi på tur på Storheia med "de gamle", og 14 dager deretter var det omvisning på TV-stasjonen der oppe.

I klubbens møte den 12. juni kåserte rådmann Waag om Børøysundbrua som var ett av de store bidragene til et bedre kommunikasjonsnett så vel internt som eksternt for Vesterålen. 1960-årene var nok en viktig epoke der det skjedde svært store forandringer fra det eldre til det mer moderne samfunnet. Waag hadde forresten nytt program om samme emne i 1973. På møtet den 5. mai 1976 var det en ingeniør Torstein Wåle som fortalte om byggingen av Hadselbrua, den siste av de tre store bruene i Vesterålen.

I 1970 hadde klubben 20-årsjubileum og dette skulle selvfølgelig feires. På medlemsmøtet den 21. januar vedtok man bl. a. at det skulle innkreves en ekstrakontingent på 5 kroner i 10 måneder til subsidiering av charterfesten i oktober måned.

Jeg har merket meg at klubben den 10.11.71 hadde medlemsmøte som var programløst, og i referatet anføres det vitterlig: Vellykket!

Det er tydelig at man i 1970-årene er gått over i den mer moderne tiden, man kunne se tilbake. På møtet den 3. mai 1972 hadde Harald Halvorsen program med tittelen "Romferder anno 1964".

I 1973 hadde vi i klubben en interessant programserie som gikk over flere møter. Programtittelen var "Ungdom, de andres ansvar?". Agnar Bjørkseth som var formann i det kommunale ungdoms- og idrettsutvalg, var første programholder. Han hadde også det andre der han fortalte om aktiviteter i Melbo Idrettslag. I det tredje programmet fortalte Aage Anderssen om speiderne i kommunen, idet fjerde programmet snakket skolesjef Steiro og lærer Arnt Mathisen om sang og musikk, og det femte og siste programmet hadde lege Hagemo ansvar for. Jeg husker serien svært godt, og det engasjerte oss alle i stor grad.

Et nytt og svært aktivt medlem kom til etter hvert i klubben, Elnar Bårdsen. Utallige er vel de programmene som han holdt til han døde. Han var heller ikke noen hvemsomhelst å føre diskusjon med i klubben heller. Han var et fint rotarymedlem.

Vi er altså kommet til vinterstid i 1974 og jeg husker egentlig med stor glede at Willy Steffensen og jeg fra tid til annen – og år om annet - snakket om ski, skiutstyr og smøring av ski. Om noen av medlemmene tok særlig lærdom av det vi sa, vet jeg ikke, men interessant var det med forsøket i alle fall.

Den 23. oktober hadde Rolv Larssen et veldig fint program om koloniseringen av Målselv- og Bardudalen. Han kunne bl. a. meddele oss at en av de to første familiene som kom til dalen, var hans tippoldeforeldre.

Den 12. mars 1976 feiret vi et forsinket 25-årsjubileum på Hotell Vesterålen og iflg. referatet var det om lag 50 gjester til stede.

Fra Svolvær RK møtte Gunnar Bremnes og Thor Johansen, begge med ektefeller. Fra Sortland Erling Andersen og Sverre Torwic, også de med ektefeller.

Den 14. juli 1976 var klubbmedlemmene begynt å dra på hyttetur sammen. Vi var nemlig på besøk til Sigurd Lunds hytte der programmet besto i koselig kaffeprat ute i herlig terreng og natur. Vi hadde med oss en gjest, Per Christiansen fra Verdalen. Han fortalte oss om Akergruppens anlegg på Verdalsøra.

I 1970-årene hadde vi et medlem i klubben ved navn Herleiv Alvheim. Han hadde ansvaret for kommunens kulturretat og kom hit fra Svalbard der han hadde hatt ansvar for Svalbardposten. Han hadde mange program i klubben, de fleste med innhold fra Svalbardområdet.

På møtet den 22. september 1980 snakket Edgar Hovland om "Hadsels historie de siste 100 år", og det skal jeg hilse og si var historiebrevelse som gikk rett inn hos oss alle.

Den 17. oktober 1980 feiret vi 30-årsjubileet vårt i Odd-Fellowgården klokken 19.00. Det var taler av daværende president Kolbjørn Klausen og guvernør Peter Chr. Hjort med utdeling av blomster til det da eneste gjenlevende chartermedlem Bjarne Selnes.

Av referatet fremgår det at kveldens høydepunkt var da guvernøren ga en billett med fly fra Bodø til Oslo. Billetten skulle tilfalle den som nærmest klarte å tippe vekten til guvernøren. Hver tips kostet 25 kroner. Det ble iflg. referatet levert mellom 40 og 50 tips, og den heldige vinneren var Mildred Kristiansen.

Den 25. mai var det klubbmøte på Hotell Vesterålen, og hovedprogrammet denne dagen står enda spikret i minnet mitt. Det var da Harald Eide snakket om: "Ei bygd på Sunnmøre – Vannylven. Kort oversikt over hendelsene og livet der de siste 400 årene." I referatet står det med store bokstaver: MEGET GODT. Kanskje er vi flere av de gamle traverne som husker dette programmet. Torodd Bakken ga bl. a. til kjenne at han syntes Eide skulle ha reist rundt i Norges land og fortalt om bygda si. For min egen del så jeg bygda, folket og hendelsene levende for meg under foredraget. En opplevelse av det store slaget.

Som vi vet, så er gode kommunikasjoner et vesentlig element for trivsel og utvikling. Vi hadde fått bruene i Vesterålen og flyplassen på Skagen var kommet på plass. Bruene stod der, men spørsmålet om flyplassens fremtid og utvikling var mer usikker. Klubben vil holde seg orientert. På medlemsmøte den 11. februar i 1986 hadde ingeniør Ola Stavseth og teknisk sjef Kjell Fosse hovedprogrammet med tittelen "Stokmarknes lufthavn, fremtid og utvikling."

VDS var i ferd med å slite fortøyningene på Stokmarknes. Klubben ville gjerne holde seg orientert også om dette, og i møtet vårt den 25. februar snakket direktør Kobro over temaet "VDS - den aktuelle situasjonen". Vi vet hvordan det endte.

Den 17. oktober hadde vi guvernørbesøk. Hans Høybakk fra Bodø var guvernør og besøkte oss sammen med kona. Dette møtet var spesielt og ganske høytidelig. Willy Steffensen var president. Vi hadde møte på Melbu hovedgård og i et brev som Høybakk nettopp har sendt til klubben vår i

forbindelse med 50-årsjubileet, gir han sterkt uttrykk for sitt – og sin kones minner fra møtet. Det gjelder både den gode rypemiddagen og kveldens innhold forøvrig.

Det var for øvrig to andre store ting som opptok oss i 1986, både som samfunnsborgere i eget distrikt og på verdensbasis. Vi husker alle poliopluss-saken og Rotarys engasjement der. Også Hadsel bidro for sin del. I nærområdet var det Hadsselfjordtunnelen som opptok svært mange, og Ola Øraker som på den tiden var medlem av klubben, hadde flere programmer om saken. Jeg aner at poliosaken er nærmere mål enn tunnelsaken.

En annen sak av stor sosial betydning for klubbens medlemmer og som må nevnes, det er de årlige torskekveldene som vi har hatt gjennom mange år. Først var det vel hos Tor Bergsmo. Etter at Tor fant å ville være på mer sydlige breddegrader om vinteren, ble arrangementet først flyttet til HV-leiren på Melbu og deretter til prestegården på Hadsel. Etter som det lakker mot et nytt torskefiske, synes jeg det er betimelig å gi uttrykk for at prestegården var en ytterst fin ramme omkring et slikt arrangement.

I 1988 begynte man å snakke om kvinner i Rotary, og det skal jeg hilse og si satte sinnene i noe bevegelse hos mange. Noen var for, og i utgangspunktet var mange i mot. I klubben vår var det stort sett enighet om at kvinnelige medlemmer måtte være en berikelse for klubben. Erfaringen vår støtter så absolutt opp om slike meninger. Kar og kvinnfolk har det fint sammen i klubben!

Den 9. april i 1990 hadde vi lagt møtet til Hadsel kirke i forbindelse med minneguds-

tjenesten for 50-årsmarkering av angrepet på Norge 9. april 1940. Referatet sier at prost Holten talte for en nesten fullsatt kirke, at det etter gudstjenesten var kranse- nedleggelse ved minnebautaen og deretter kirkekaffe på prestegården. En minnerik dag.

Klubben har de siste årene vært betydelig engasjert i studentutveksling. Marianne Johansen fra Stokmarknes reiste i 1992 til Australia og i år har Lina Bruun reist til USA.

Vi har også hatt utvekslingsstudenter hos oss, og i år, og her i dag har vi Darcie Greenland fra Canada. Vi håper at hun skal trives hos oss.

20. januar 1994 døde Elnar Bårdsen og i møtet den 24. mintes vi ham som det svært aktive medlem han hadde vært.

1994 var jo Olympiår, og da vi hadde møte 31. januar så måtte jeg selvfølgelig fortelle om mitt lille bidrag i den pågående fakkelfestetten. Som vi husker, var det minnerike idrettsdager på Lillehammer på den tiden.

I 1999 tok klubben det store skritt ut i verden. Ludvig W. Karlsen ble fremmet som kandidat til guvernørvervet i 2001-02 og vi søkte om å få arrangere distriktskonferansen i 2002. Begge søknadene ble imøtekommet, så nå er det altså opp til Ludvig og oss andre å bevise noen grad av dyktighet. Vi står han av!

Ole Rist har ved flere anledninger hatt gjester med seg til klubben, både Rotaryanere og ikke-Rotaryanere. Hyppigste besøk har nok dr. Clas-Erik Norèn og hans Ulla avlagt hos oss, og Clas-Eriks bidrag

så vel verbalt som musikalsk, har vært til glede for oss alle.

Den 10. juni i år hadde vi storfint besøk av medlemmer fra Trøgstad RK. Roar Wedding var klubbmedlemmenes trygge reiseleder. Vi bidro med fellesmøte, beøk i Hadsel kirke og tur rundt Hadseløya.

Det kunne ha vært tatt med så mye mer, mange viktige ting er sannsynligvis blitt utelatt, men skulle ha vært med.

Dette er imidlertid den korteste 50-årsreise jeg syntes å kunne tillate meg.

Jeg håper festen og dette treffet vårt kan gi dere gode minner, og jeg ber spesielt våre gjester fra naboklubbene om å hilse tilbake, hver til sin klubb.

Vær med meg i en skål for rotarybevegelsen!

Månedsbrev fra 1951.

22.10.: *Man ble enige om å holde dusfestmøte 5. Festkomiteen fikk i oppdrag å skaffe det fornødne til festmøtet.*

Månedsbrev fra 1952.

04.02.: *Da sekretæren ikke kan stenografere og da Falch var så "høvkjent" at han ikke brukte manuskript, men seilte sin skute med slik fart over havene at en stakkars sekretær umulig kunne få med en brøkdel av navner på steder Falchs skute passerte på sin vei over havene, har sekretæren funnet der fornuftigst å sløyfe alle navn.*

Månedsbrev fra 1955.

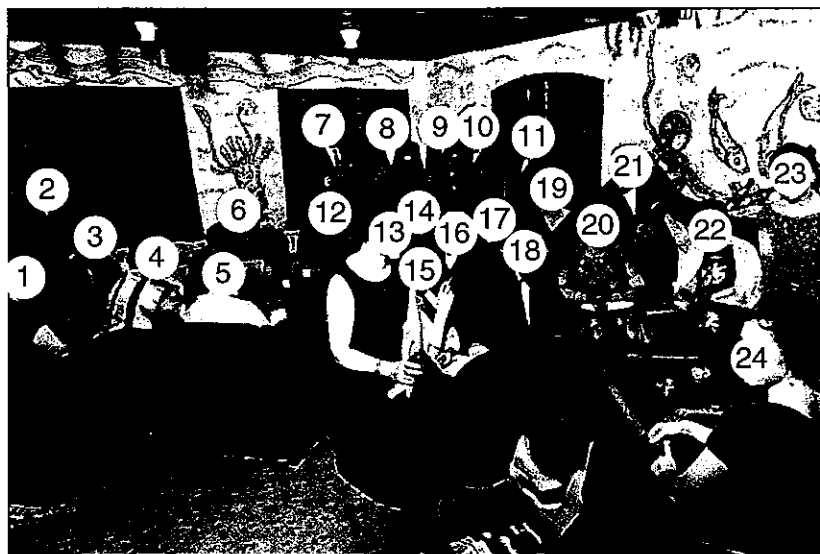
17.08.: *Ord for dagen ved presidenten: Streng oppdragelse er ille, høyst uheldig er den milde, hvorimot og det er tingen, mange er interessert med ingen.*

Årsfest 24. 2. 62

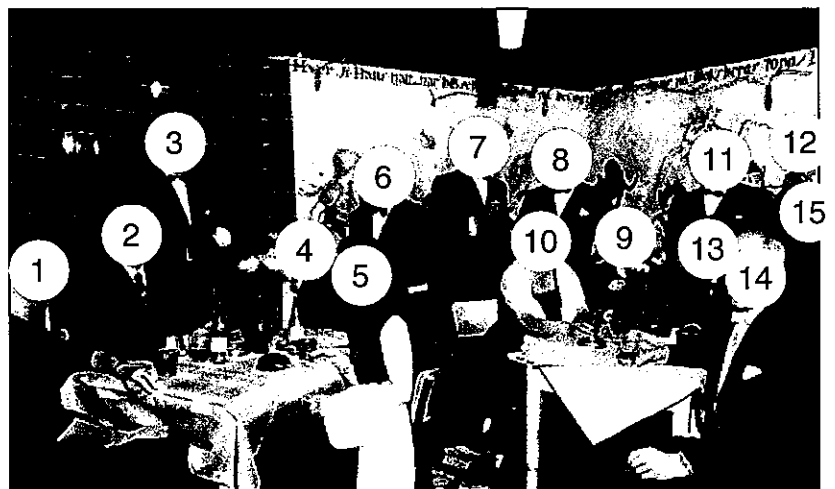
Foto: Sig. Skjeggstad, Sortland

1. Marit Christensen, Sortland
2. Hans Brox, Melbu
3. Esther Brox, Melbu
4. Cesilie Halvorsen, Stokmarknes
5. Solveig Sejnæs Pettersen, Melbu
6. Mimmi Skaar, Melbu
7. Torstein Øyen, Melbu
8. Ole Georg Jakobsen, Stokmarknes
9. Ragnar Kobro, Stokmarknes
10. Egil Rønning, Stokmarknes
11. John Kristiansen, Stokmarknes
12. Aagot Øyen, Melbu
13. Ruth Rønning, Stokmarknes
14. Agda Øyen, Melbu
15. Inger Lund, Stokmarknes
16. Ottar Sandness, Melbu
17. Thorvald Pettersen, Melbu
18. Sigurd Lund, Stokmarknes
19. Mildred Kristiansen, Stokmarknes
20. Halfrid Larssen, Melbu
21. Lars Larsen, Melbu
22. Marit Jakobsen, Stokmarknes
23. Inger Frederiksen, Melbu
24. Elfie Kobro, Stokmarknes

1. Elsa Lagesen, Sortland
2. Ørjan Iversen, Melbu
3. Leif Løkken, Stokmarknes
4. Anne Sofie Thornes, Melbu
5. Gerd Løkken, Stokmarknes
6. Gunnar Thornes, Melbu
7. Olav Øyen, Melbu
8. Per Christensen, Sortland R.K.
9. Erling Andersen, Sortland R.K.
10. Erna Andersen, Sortland
11. Roar Frederiksen, Melbu
12. Olav Aamodt, Stokmarknes
13. Harald Halvorsen, Stokmarknes
14. Trygve Thomassen, Sortland R.K.
15. Eivind Steinsvik, Melbu

Hadsel Rotary klubb har hatt flere forskjellige møtesteder

16

Klubbens første møter holdt på Melbu

Før charterfesten ble holdt, begynte de første klubbmøtene i Konditoriet hos Roar Frederiksen (Erling Frederiksen & Co. A/S, Chr. Frederiksenstgt. 22) i 2. etasje med rikelig tilgang på ferskt bakverk og nytrukket kaffe.

Det aller første offisielle klubbmøtet ble holdt 10. juli 1950 etter at det hadde vært et møte 9. juni s. å. der man var blitt enige om å starte Hadsel Rotary Klubb. I dette møte ble følgende valgt:

President: Olav Øyen, Melbu
Visepresident: Ingeniør Solem, St.nes
Sekretær: Roar Frederiksen, Melbu

Møtestedet ble besluttet å holdes hver mandag kl. 19.30, og det står videre i protokollen "Det blev gitt nogen medlemmer i opdrag å finne et høvelig sted i Stokmarknes. Møtene kommer til å bli avholdt vekselvis 1 måned på hvert sted".

I neste ukes møte ble det opplyst at møte 24. juli ville bli holdt på Promenadekafeen (Markedsgt. 15) i Stokmarknes der ingeniør Solem ville holde foredrag om Veiene i Vesterålen. "Derefter vil det bli samtale om møteordningen". Et aktuelt tema allerede den gang!

Det virker som om det var vanskelig å bestemme møtestedene da det ble foreslått å utsette avgjørelsen til neste møte – og det ble først en måned senere "grunnet det gode sommervær og ferier, som umuliggjør fullt fremmøte".

I møtet 28. august 1950 ble det besluttet at møtene skulle holdes vekselvis hver uke på

Stokmarknes og Melbu. Som nytt møtested for Stokmarknes er Gjestgiveriet mens Konditoriet fortsatt gjelder for Melbu – begge steder er møtetiden kl. 17.45.

Igjen nytt møtested på Stokmarknes. Møtene ble holdt i Neshallen uten at det kan sees at noe vedtak er gjort.

I referat fra styremøte 27. november ble det besluttet at de 3 første møtene i hver måned skulle legges til Melbu og det 4. til Stokmarknes. "Det er dog forutsetningen at denne ordning blir forandret så snart det blir forskyvninger i medlemstallet".

En liten kuriositet kan nevnes fra møte 30. april 1951 som skulle vært på Stokmarknes, men måtte holdes i Melbu på grunn av veisperring!

Her slutter holdepunkter om møtesteder fra klubbens første protokoll som dekker tidsrommet 9. juni 1950 til 25. juni 1951. Det finnes ingen møteprotokoll frem til juli 1962. Undertegnede husker imidlertid at da han ble tatt opp som nytt medlem 3. mai 1961, ble møtet holdt på Trevaren. Kan det tenkes at Trevaren ble benyttet frem til februar 1964?

Rex Gjestgiveri ser ut for å ha vært møtested i januar 1963 mens det fra 31. samme måned igjen er møte på Konditoriet. For Stokmarknes sin del ble møtene holdt i Cafe Centrum fra februar 1964.

Neste gang det finnes notat om møtested er i styreprotokollen for 13. april 1966 der "rektor Jenssen har sagt seg villig til å la klubben disponere peisestuen ved

Yrkesskolen som møtested inntil videre. Første møte på det nye sted blir 20. dm.”.

I styremøte 11. januar 1967 ble det etter tilbud fra Hotell Vesterålen om disponering av innerste del av spisesalen, vedtatt å akseptere tilbudet med virkning fra og med 18. januar 1967.

30. august 1967 ble det besluttet at samtlige møter ble lagt til Stokmarknes ”inntil tilfredsstillende møtelokale kan skaffes på Melbu”.

Det er noe uklart når tid Gjestgiveriet, Stokmarknes, ble møtested. Så vidt man kan se, ble første møte holdt der 6. november 1968.

21. januar 1970 ble det besluttet at månedens 2 første onsdager skulle møtene legges til Rex, Melbu, mens Hotell Vesterålen igjen ble møtested for Stokmarknes, og da er man tilbake til opplegget med møter både på Melbu og Stokmarknes.

Imidlertid ble denne ordning ikke av lang varighet. Allerede 1. november 1972 ble det igjen bestemt at samtlige møter skulle holdes på Stokmarknes og til Hotell Vesterålen.

Fra april 1976 ble møtestedet igjen Trewaren, eller som det er notert ”Bergsmos kantine”, men etter kort tid tilbake til Hotell Vesterålen.

Sommeren 1978 ble det gjort et forsøk med formiddagsmøte da man mente de fleste medlemmene kunne legge sin lunchpause til rotarymøtet. Det falt ikke heldig ut, og det ble med årets forsøk.

Fra 12. mai 1986 er Stein Magnusens Konditori møtested på månedens 2 første møtedager.

I mars 1988 stengte Hotell Vesterålen. Nytt møtested for Stokmarknes ble Hadsel folkehøyskole. Fra 15. august er imidlertid hotellet åpent igjen, og fra oktober ble alle møtene lagt til hotellet.

De første møtene i 1991 ble holdt på Kinnarps turistsenter, men ble fra 25. mars flyttet til Arbeidskontorets kantine (”Trewaren”).

Spørsmålet om å endre møtested var stadig oppe til diskusjon, og fra med 7. september 1998 har klubben hatt sine ukentlige møter på Turistsenteret AS Kinnarps.

17.11.: Presidenten åpnet møtet med Ord for dagen. Seinhausten er over oss. Det har regnet en Tid. Nå har sne og is inntatt sin gamle og Vante plass og den frodige vegetasjon vi har hatt denne sommer, har kapitulert. Wildenvey har skildret i diktet ”På veiene hvite og øde” sneens komme slik:

*Se blomster i mark og mose
vet vel at døden er sommerens lønn.
Den øverstbefalende rose
hvisket imorges: Formering til bønn.
En slagen arme
bøies og ber.
Der kommer jo hære fra himlen : det sner.*

Den svarte vinteren som nå er i vente og delvis over oss, er ikke like lett å bære for alle, spesielt for oss som bor nordenfor polarsirkelen. For noen kan vinteren gå lett. Andre igjen kan føle det slik som Camilla Collett forteller ”I de lange netter”: Søvnløshet, denne mørkets igle, der usynlig suger vår livskraft, og hvis umettelighet stiger jo mer den berøver oss.

Klubbens president velges vanligvis for ett år

I de senere årene har man måttet "gjenvelge" på grunn av lavt medlemstall. Disse har vært president i Hadsel Rotary Klubb:

Olav Øyen	1950-52	Ole Rist	1989-90
Christian Irgens	1952-53	Åge Andersen	1990-91
Johannes Halten	1953-54	Ivar Lillevik	1991-92
Eivind Steinsvik	1954-55	Olav Holten	1992-93
Kaare Haug	1955-56	Elnar Bårdsen	1993-94
Alf Samuelsen	1956-57	Reidar Jørgensen	1994-95
Tor Bergsmo	1957-58	Grete Rosbach	1995-96
Halvard Røgler	1958-59	Ludvig W. Karlsen	1996-97
Bjarne H. Selnes	1959-60	Martin Bjørnå	1997-98
Hans Brox	1960-61	Karl Sørmo	1998-99
Egil Rønning	1961-62	Torbjørn S. Johnsen	1990-00
Hans Gjermundbo	1962-63	Jonn Klæboe	2000-01
Ole G. Jakobsen	1963-64		
Roar E. Frederiksen	1964-65		
Olav Aamodt	1965-66		
Lars A. Larssen	1966-67		
Rolv Larssen	1967-68		
Oluf Johansen	1968-69		
Egil Karlsen	1969-70		
Einar Moen	1970-71		
Arne Rudjord	1970-71		
Sigurd Lund	1971-72		
John Kristiansen	1972-73		
Gunnar Tvedt	1973-74		
Arnold Holst Berg	1974-75		
Harald Eide	1975-76		
Jonn Klæboe	1976-77		
Kjartan Hovland	1977-78		
Laurits M. Ellingsen	1978-79		
Tor Finstad	1979-80		
John H. Ness	1979-80		
Kolbjørn Klausen	1980-81		
Ola Stavseth	1981-82		
Karl Sørmo	1982-83		
Jan P. Nilsen	1983-84		
John Vestvatn	1984-85		
Tore Torkildsen	1984-85		
John Solum	1985-86		
Willy Steffensen	1986-87		
Harald Haugland	1987-88		
Torbjørn S. Johnsen	1988-89		

Norsk Rotary Årbok 2000-2001

Månedsbrev fra 1951:

16.10: Presidenten åpnet møtet og ønsket gjester og medlemmer velkomne. Han fortalte om starten av Sortlandklubben. Presidenten meddelte at følgende klassifikasjoner var slått opp ledig: Prestegjerning, legevirksomhet, mekaniske verksted, fiske og fangst. Medlemmene fikk frist til 22.10. å komme med sine forslag. Nordahl var kveldens kåsør. Hans kåseri var viet reguleringsplanen for Melbu. Nordahl fortalte først om bygningsretten og dens oppgave. En byggeleder kan i dag ikke bygge som han selv vil. Han må rette seg etter de offentlige forskrifter. Til slutt gjennomgikk Nordahl reguleringsplanen for Melbu. Byggekommunen Melbu ble opprettet 1917 og allerede i 1919 forelå den første reguleringsplan. Presidenten takket Nordahl for det ualmindelige interessante kåseri. Samuelsen refererte ukebrev og Guvernørens september rapport. Det ble en del diskusjon om hvem på møtene skulle takke kveldens kåsør. Man ble enige om at presidenten på hvert møte skulle utpeke den av medlemmene som skulle takke kåsøren.

Yrkestjeneste og yrkesetikk

Yrkestjenesten er Rotarys fundament. Det er den opprinnelige og grunnleggende idé i Rotary. Ønsket om kontakt og kameratskap over yrkesgrensene og en høyning av den etiske standard i yrker, var den bærende idé da Rotary ble startet i 1905.

I formålsparagrafen i klubbloven er det bl. a. satt opp som mål for medlemskap:
"Å stille høye etiske krav til oss selv i yrke og samfunnsliv, og å vise respekt og forståelse for alt nyttig arbeid."

I yrkeskodeksen for rotarianere er det forventet at:
"Jeg er tro mot landets etiske normer og samfunnets moralske krav.
Gjør alt jeg kan for at mitt arbeid skal ha verdi og for å fremme høye etiske krav i det yrke jeg har."

Det er sammenheng mellom etikk og moral. Etikk brukes ofte om normer og verdier som er gjennomreflekterte og systematiserte. Vi kan nevne kristen etikk og annen religiøs fundert etikk eller yrkesetikk.

Moral brukes derimot ofte på dagliglivets praksis, samt om de normer og verdier som vi kan utlede av denne praksis. Vi bruker f. eks. betegnelsene arbeidsmoral og skattemoral når vi snakket om de etisk relevante handlinger som folk foretar seg i henholdsvis arbeidslivet og i skattespørsmål.

De næringslivsetiske dilemmaer oppstår i relasjonen mellom bedriftene og dens ansatte, mellom bedriftene og dens forretningsforbindelser i inn- og utland, bedrifter imellom og mellom bedrifter og det lokale og globale samfunn for øvrig.

De etiske problemer synes å bli stadig større og hyppigere som følge av den økonomiske og teknologiske utvikling.

Et aktuelt næringslivsetisk problem er miljøtrusselen.

Mange yrkessammenslutninger, f. eks. advokater, statsautoriserte revisorer og meglere, og større bedrifter, f. eks. forsikringsselskaper og banker, har satt opp etiske retningslinjer for sin virksomhet.

Men likevel har lovgiverne funnet det nødvendig å stille krav til forskjellige virksomheter, f. eks. lov av 16. juni 1972 om markedsføring.

Det er ingen grunn til å tro at rotarianere har bedre yrkesetikk enn gjennomsnittet av alle yrkesutøvere. Men hver gang det tas opp nye medlemmer i klubben, blir alle minnet om målet og yrkeskodeksen for medlemskapet. En påminnelse som er nyttig og som alle yrkesutøvere burde ha i tankene.

Månedsbrev fra 1955.

28.9.: Møtet var viet opptagelse av nytt medlem:
Kaptein Ludvik Malnes som ble presentert av Ottar Sandness med disse ord: "Like før eg gjekk ned her, hadde eg eit syn eg lyt fortelja om. Eg stod inne på det vesle arbeidsromet og såg ut gjennom vindauget mot vest og alt gråveret, regnet og det gule lauvet som dryssa ned fra trea. Då med eit braut solstrålane gjennom eit hol i skydekket. Dei gylla skyane kringom skapa ei overnaturleg fargeprakt, liksom ein glytt inn i ei anna verd, og midt i denne runde glytten med dei gylne skyane som ei glorie stod tårnet av Melbu kyrkje med sitt spir og kross som ein myrk silhuett og peika opp mot himmelen."

"Kjønn har i virkeligheten lite å gjøre med deltagelse i Rotary. Vi er alle med av samme grunn: Å gi positive bidrag til lokalsamfunnet og verden."

Bonnie Cawford, past president
Bakersfield Breakfast Rotary Club

Rotary har vært en organisasjon for menn. Med utgangspunkt i Paul Harris' og stiftelsesåret 1905 kan vi vel forstå at det ble slik. Det var lite kvinner i arbeidslivet, og enda færre som hadde ledende stillinger, så at Rotary fikk ry på seg som en "herreklubb" er vel ikke så merkelig. Det som har forundret mange, er forholdet mellom Rotarys moderne ideal og det at det tok så lang tid før Rotary som organisasjon ble åpnet for kvinner. Selv ser jeg på følgende to prinsipper som Rotarys grunnsteiner: Rotasjonsprinsippet; hvor alle medlemmer tar sitt ansvar i de forskjellige verv etter tur, og klassifikasjonsprinsippet. Klassifikasjonen som er regulatoren for et rotarymedlemskap, er yrkesmessig betinget. Det er som yrkesutøver man oppnår medlemskap i Rotary. Man representerer sitt yrke i Rotary, og er Rotarys representant i sitt yrke. I Rotarys lover stiller med følgende betingelser for medlemskap:

- være voksne mennesker med god karakter og med god anseelse i utøvelsen av sitt yrke
- inneha ledende eller selvstendig stilling innen yrket/bedriften/organisasjonen
- være personlig, aktiv virksom innen det yrket/den klassifikasjonen som vedkommende dekker
- ha sitt arbeids- eller bosted innenfor klubbens (eller nærmeste tilgrensende klubb eller kommunens) territorialgrense.

I 1987 ble de første kvinnene tatt opp i Rotary, og i Rotaryåret 2000/2001 får

Norge og Nord-Europa sin første kvinnelige guvernør. Selv ble jeg tatt opp i Rotary i 1992. Ser vi på statistikken i distrikt 2270, så har 25 av 31 klubber kvinnelige medlemmer, og pr. 31/3-99 var 7,4% av medlemsmassen i distriktet kvinner. På verdensbasis er faktisk 89.000 av medlemmene kvinner.

Hvordan er det så å være kvinne i Rotary? Vel, jeg pleier å si at det er en mellomting mellom å være et dyr i bur og prinsessen i eventyret.

"Dyr i bur" fordi man fremdeles blir sett på som en sjeldenhet som kan beskues og snakkes høyt om. Jeg har fått spørsmålet som "hvem sin jakke har du "stjålet"?" – når jeg har båret Rotaryhjulet på jakkeslaget.

"Prinsesse" fordi man som kvinne faktisk kan bli båret på hendene hvis man går inn for det. Jeg har opplevd en omsorg og omtanke som mange ikke tror finnes blant ledere i dag.

Jeg er glad i Rotary, og jeg trives utrolig godt i Hadsel Rotary Klubb, men jeg ofrer gjerne både prinsessekronen og den litt ufrivillige oppmerksomheten for å bli:
Grete Rosbach, medlem av Hadsel Rotary Klubb.

Månedsbrev fra 1962.

28.11.: Riksgalleriet hadde denne dag utstilling på Melbu. Det var 5 norske malere som var representert med i alt 22 malerier. Da dette var en så vidt enestående anledning til å se gedigen kunst på våre breddegrader, var møtet henlagt til Statens fryseri hvor utstillingen ble holdt.

Hadsel Rotary Klubbs 50-års jubileumsfest ble holdt 4. november

21

30 deltok i festen med gjester fra naboklubber og distriktet

Kinnarps Turist & Konferansesenter var den hyggelig rammen rundt Hadsel Rotary Klubbs festmiddag lørdag 4. november. Fra distriktet møtte guvernør Ulf Jensen, fra fadderklubben i Bodø presidenten, Halvard Halvorsen, Per Martin Holkestad representerte vår fadderklubb i nord, Sortland og naboklubb i syd, Svolvevær var representert med sin president Diddi Christensen.

Følgende av klubbens medlemmer møtte:

Martin Bjørnå
Geir Brokstad m/ Elin
Fred Odin Bruun m/ Gyro
Laurtitz Ellingsen / Eva
Darcie Greenland
Olav Holten
Svein Johnsen
Torbjørn S. Johnsen m/ Ellinor
Ludvig W. Karlsen m/ May Liss
Jon Klæboe m/ Hjørdis
John Kristiansen
Rose Lind
Sigurd Lund m/ Inger
Ole Rist
Grete Rosbach
Karl Sørmo m/ Birgit
Tore Torkildsen m/ Reidun

Under velkomstdrinken ble man underholdt med vakker klavermusikk.

Kveldens utsøkte meny bestod av:

Gravet laks
Lammestek
Is med skogsbær
Viner
Kaffe

Kveldens toastmaster var Torbjørn S. Johnsen som straks la an tonen for en hyggelig aften, og H.M. Kong Harald V skål ble utbrakt. Kveldens hovedtaler var klubbens president, Jon Klæboe, som gjennomgikk de første 50 år (finnes som egen artikkel). Guvernøren overrakte hilsen fra verdenspresidenten og penge-gave fra distriktet, fra Sortland og Svolvevær fikk klubben presanger, og det var også kommet gave fra Andenes Rotary Klubb som dessverre ikke kunne delta i festen.

En overraskende hilsen ble også mottatt pr. fax fra vårt eldste medlem, Tor Bergs-mo, som for tiden oppholder seg i Spania.

Månedsbrev for juli 1955:

13.7: *Gjest: Tore Kristoffersen – R. F. stipendiat, og nettopp hjemkommet fra 1 års studier i Ann Arbor, Michigan, U.S.A. Presidenten ønsket Tore Kristoffersen velkommen hjem, hvorefter stipendiaten fortalte spredte trekk fra oppholdet. Hans universitet rangerte som et av de tre beste der borte, men han var ellers ikke engstelig for å fremholde at når det gjaldt tannlege-studiet, ligger ikke Norge langt etter. Som student i Ann Arbor hadde han hatt det utmerket i alle deler – bodde og spiste (godt) i et såkalt "fraternity-house". Amerikansk mat var, syntes han, ofte lite "festlig". Ellers var det dyrt å spise ute, men relativt rimelig ved selvvinnkjøp. Universitet hadde de et voldsomt arbeidspress, men det ble allikevel tid til å besøke en del rotary-klubber, bl. a. selvfølgelig Ann Arbor R.Cl.-en meget intellektuell klubb, da nesten 3 av medlemmene var professorer fra universitetet, som for øvrig hadde ca. 20.000 studenter. Undervisningen ved Ann Arbor var helt annerledes enn her hjemme, efter hans mening kanskje litt for "effektiv", selv om det ikke var korrekt å kritisere, fordi forholdene var helt andre. Studentene blev inngitt store kunnskapsmengder, selv om det kanskje ofte kunde skorte på den rette forståelse av stoffet. Examen var meget anstrengende. For sin egen del resymerte kåsøren sitt opphold i USA: Faglig var hans syn totalt endret, - menneskelig sett at oppholdet der gav ham rett til å ha mening om USA..*

Etterord

Undertegnede har fått i oppdrag å samle noen tråder ved Hadsel Rotary Klubbs 50 års-jubileum. Til dette arbeidet har vi hatt støtte i

Styreprotokoll	21.09.1951 – 19.05.1982
Fremmøteprotokoll	01.07.1955 –
Møteprotokoll	09.06.1967 – 25.06.1951 11.07.1962 –
Månedsbrev	1951 –1989 (ikke komplett)
Samtaler med tidligere medlemmer.	

Stokmarknes Aktitrykkeri har laget og kopiert forside, kopiert fargebilde og sort/hvit bilder. Teksten for øvrig har undertegnede ansvaret for med unntak for signerte artikler.

Stokmarknes, 13. desember 2000.

John Kristiansen

Sigurd Lund